

ΣΤΑΘΗΣ ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

ΒΙΣΤΕΡΙΝΗ

-μικρές εκλάμψεις αλήθειας-

Αθήνα 2023

Σχολή πυροδότησης θεατρικής γραφής θεάτρου Πορεία

Ο Στάθης Τζουβάρας γεννήθηκε το 1999 στη Ρόδο και μεγάλωσε στην Αθήνα. Είναι αριστούχος απόφοιτος της Σχολής Χορού της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του συμμετείχε ως χορευτής σε παραγωγές χορού και όπερας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Έχει συνεργαστεί με χορογράφους όπως ο Δάφνης Κόκκινος, ο Hugo Viera κ.α. Τη σεζόν 2021-22 υπήρξε μέλος της ομάδας χορού του Miskolc Ballet στο Μίσκολτς της Ουγγαρίας. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια και workshops κλασικού και σύγχρονου χορού στην Ευρώπη. Το 2015 παρακολούθησε το Studio Συγγραφής Θεατρικού Έργου του Εθνικού Θεάτρου. Τις σεζόν 2014-16 πήρε μέρος στο εφηβικό θεατρικό εργαστήρι του Εθνικού Θεάτρου.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6986839387

Email: stathioukos@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2022 – Μάιος 2023).

Το θεατρικό έργο *ΒΙΣΤΕΡΙΝΗ* του Στάθη Τζουβάρα διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Cover by Luca Reverdit

«Αυτά τα κάνει ο άλλος,
τα μαλλιά του μακριά κι εντυπωσιακά.

Μπάσταρδος

που αντανάζει μια λάμψη,
θέλει να αγαπηθεί.»

Sylvia Plath, Death & Co

(μτφ. Ε. & Κ. Ηλιοπούλου)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σε μια μονάδα διορθωτικής θεραπείας σεξουαλικού προσανατολισμού τέσσερις έφηβοι συναντιούνται. Ο διευθυντής της μονάδας αυτής, βαθιά θρησκόληπτος, παρουσιάζει τη θεραπευτική του προσέγγιση ως πνευματική ανύψωση των «ασθενών» μέσω μιας ιδιότυπης εκδοχής της προσευχής και της εξομολόγησης. Στην πραγματικότητα, όμως, χρησιμοποιεί βάνουσες τεχνικές ως ποινή σε ανάρμοστες συμπεριφορές. Όταν τα τέσσερα παιδιά σμίγουν σεξουαλικά, ο διευθυντής σπάει όλα τους τα κόκκαλα και τα ξεπλένει με νερό προκειμένου να εξαγνιστούν.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (40-50)

ΜΑΓΚΙ (17)

ΠΑΥΛΟΣ (16)

ΣΟΦΙΑ (17)

ΟΡΦΕΑΣ (18)

ΧΩΡΟΙ

Εξομολογητήριο, Κοιτώνες, Αίθουσα αναμονής, Αίθουσα προσευχής/κηρύγματος, Γκρι δωμάτιο

Σημείωμα

Οι σκηνικές οδηγίες βρίσκονται σε αγκύλες []

Η στίξη ή η απουσία στίξης χρησιμοποιείται ώστε να εξυπηρετήσει την εκφορά του λόγου, όχι για να συμβαδίσει με τους γραμματικούς κανόνες.

Η πλάγια μπάρα (/) σηματοδοτεί πού διακόπτεται ο λόγος σε αλληλεπικαλυπτόμενο διάλογο.

ΣΚΗΝΗ 1

[Εξομολογητήριο. Τα φώτα ανάβουν. Ο Διευθυντής και η Μάγρι κάθονται προφίλ, δεν κοιτάζονται, είναι πλάτη ο ένας στον άλλον, έτσι ώστε ο ένας να κοιτάει προς το δεξί τοίχο και ο άλλος προς τον αριστερό. Γλυσίνες μεσαίου μεγέθους κρέμονται περιμετρικά των γύψινων του ταβανιού.]

ΜΑΓΚΙ

Τη γνώρισα στο σχολείο. Από το δημοτικό στην ίδια τάξη. Εγώ πάντα πίσω κι αυτή πάντα μπροστά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Εμβάθυνε. Εμβάθυνε κι άλλο.

ΜΑΓΚΙ

Την παρατηρούσα, τη θαύμαζα. Εκείνη με προσέγγισε πρώτη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πότε; Πότε; Πότε;

ΜΑΓΚΙ

Δύο χρόνια. Δύο χρόνια πριν. Δύο χρόνια πριν με προσέγγισε πρώτη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και; Και; Και;

ΜΑΓΚΙ

Λίγο μετά βγαίναμε. Βγαίναμε κανονικά. Δεν το είπαμε σε κανέναν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και μετά;

ΜΑΓΚΙ

Συνέβη πρώτη φορά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πες το.

ΜΑΓΚΙ

Αντιστέκομαι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πες το. Πες το. Πες το.

ΜΑΓΚΙ

Ήταν η πρώτη φορά που-

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κοίτα το. Κοίτα το καλά. Κοίτα το προσεχτικά. Παρατήρησέ το. Μην αφήσεις τίποτα απ' έξω. Περίγραψέ το ακριβώς. Αφηγήσου το. Διηγήσου το. Περίγραψε την κάθε σπιθαμή.

ΜΑΓΚΙ

Αντιστέκομαι. Το στόμα μου στεγνώνει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δες το καλύτερα. Το έχεις ξανά δει. Πες αυτό που σκέφτεσαι. Πες αυτό που βλέπεις. Πείσε με, βάλε με μέσα. Δες το προσεχτικά. Πρέπει να μπορείς να το πεις. Να το παραδεχτείς, να το ομολογήσεις.

ΜΑΓΚΙ

Αντιστέκομαι. Το στόμα μου στεγνώνει. Η συνείδηση. Η συγκροτημένη μου συνείδηση δε με αφήνει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Εξέτασέ το διεξοδικά. Κάνε με να το δω κι εγώ. Παραδέξου το. Αποδέξου το. Ομολόγησέ το.

ΜΑΓΚΙ

Το ραμμένο μου στόμα αντιστέκεται. Με τυφλώνει μια μωβ λάμψη. Αυτή η εκτυφλωτική μωβ λάμψη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Άσε τη λάμψη. Συγκεντρώσου σε αυτό που πρέπει να δεις. Πρέπει να εμβαθύνεις κι άλλο. Συγκεντρώσου σε αυτό και μόνο σε αυτό.

ΜΑΓΚΙ

Με τυφλώνει. Η συγκροτημένη μου συνείδηση τυφλώνεται!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Φώναξέ το. Ούρλιαξέ το. Κραύγασέ το! Μέχρι να σπάσουν οι φωνητικές σου χορδές. Μέχρι να πλημμυρίσουν τα πνευμόνια σου με αίμα. Μέχρι το αίμα να ανέβει στον οισοφάγο και να σε πνίξει. Ούρλιαξέ το μέχρι να ξεράσεις αίμα!

ΜΑΓΚΙ

Ήταν η πρώτη φορά που κάναμε έρωτα! Πηδηχτήκαμε λίγες βδομάδες μετά το πρώτο φιλί. Το σώμα μου πήγαινε από μόνο του, μια εσωτερική αυτόματη δόνηση παλλόταν προς το μέρος της, οι πόροι του σώματός μου ήθελαν να ενωθούν με τους δικούς της. Την είδα από μέσα, την έψαξα εξονυχιστικά, την έμαθα από τα εσωτερικά τοιχώματα του κορμιού της. Ο ιδρώτας της είχε γλυκιά γεύση, το σώμα της γλυκόπικρη. Ήθελα να πεθάνω από ηδονή. Όλη μου η ύπαρξη συσπάστηκε για να την κλείσει μέσα και να τη φυλακίσει. Δεν ήξερα αν το σώμα της ήταν το δικό μου ή το σώμα μου το δικό της, δύο συγχευμένα κορμιά. Δόνηση, δόνηση, δόνηση, δόνηση! Κανείς δεν έπρεπε να το ξέρει! Εκεί τα σώματα διασπάστηκαν, εκείνη ήθελε να το πει. Κανείς δεν έπρεπε να ξέρει! Με τυφλώνει αυτή η μωβ λάμψη! Κάποιος να υποσιδιάσει αυτή τη μωβ λάμψη!

[Η Μάγκι ξερνάει αίμα.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μόλις ήρθες ένα βήμα πιο κοντά στον Θεό.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 2

[Κοιτώνες. Τα φώτα ανάβουν. Στη σκηνή υπάρχουν δύο ανάκλιτρα. Οι γλυσίνες δεν υπάρχουν σε αυτή τη σκηνή. Ο Παύλος είναι ξαπλωμένος στο ένα ανάκλιτρο και η Σοφία στο άλλο.]

ΠΑΥΛΟΣ

Πάντα μένεις με άτομο του αντίθετου φύλου. Όλα εδώ μέσα τα κάνεις με άτομο του αντίθετου φύλου.

ΣΟΦΙΑ

Μας φοβάται;

ΠΑΥΛΟΣ

Δεν πιστεύω ότι φοβάται κάτι.

ΣΟΦΙΑ

Μας σιχαίνεται;

ΠΑΥΛΟΣ

Δεν το έχει πει ποτέ.

ΣΟΦΙΑ

Μπορεί να το σκέφτεται.

ΠΑΥΛΟΣ

Όχι, δε νομίζω.

ΣΟΦΙΑ

Τι σκέφτεται;

ΠΑΥΛΟΣ

Δεν ξέρω.

ΣΟΦΙΑ

Και τι κάνει;

ΠΑΥΛΟΣ

Είναι παντού και σ' εμποδίζει να δεις.

ΣΟΦΙΑ

Σαν ομίχλη.

ΠΑΥΛΟΣ

Ακριβώς... σαν μαύρη ομίχλη.

ΣΟΦΙΑ

Και σε μας; Σε μας τι κάνει;

[Παύση.]

ΠΑΥΛΟΣ

Μας κάνει κομμάτια και μας συναρμολογεί απ' την αρχή.

ΣΟΦΙΑ

Τότε σίγουρα κάτι φοβάται.

[Παύση.]

ΠΑΥΛΟΣ

Εσύ, γιατί ήρθες;

ΣΟΦΙΑ

Κάτι ψάχνω.

ΠΑΥΛΟΣ

Συγχώρεση;

ΣΟΦΙΑ

Ναι.

ΠΑΥΛΟΣ

Είσαι πρόθυμη ν' αλλάξεις;

ΣΟΦΙΑ

Γιατί ν' αλλάξω;

ΠΑΥΛΟΣ

Για να σε συγχωρήσει.

ΣΟΦΙΑ

Όχι, δε θέλω ν' αλλάξω.

ΠΑΥΛΟΣ

Για να ακουστεί η μετάνοιά σου, πρέπει πρώτα να σπάσουν οι φωνητικές σου χορδές. Διαφορετικά, κανείς δε θα σ' ακούσει.

ΣΟΦΙΑ

Τι σημαίνει αυτό;

ΠΑΥΛΟΣ

Θα δεις.

ΣΟΦΙΑ

Δεν έχω σκοπό να κάτσω πολύ.

ΠΑΥΛΟΣ

Δεν έχει σημασία.

ΣΟΦΙΑ

Εσύ το κατάφερες;

ΠΑΥΛΟΣ

Εγώ δεν ψάχνω συγχώρεση.

ΣΟΦΙΑ

Τότε γιατί είσαι εδώ;

ΠΑΥΛΟΣ

Με κλείσανε. Με κλείσανε αεροστεγώς.

ΣΟΦΙΑ

Και γιατί δεν αντιδράς;

[Παύση.]

ΠΑΥΛΟΣ

Πονώντας φριχτά...

ΣΟΦΙΑ

Πειθαρχία.

ΠΑΥΛΟΣ

...απ' τις απύθμενες πληγές μου...

ΣΟΦΙΑ

Υποταγή.

ΠΑΥΛΟΣ

...δεν έφερα καμία αντίσταση.

ΣΟΦΙΑ

Συμμόρφωση.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 3

[Αίθουσα αναμονής. Τα φώτα ανάβουν. Ο Παύλος περιμένει ξαπλωμένος στο πάτωμα. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση με την πρώτη σκηνή, αλλά τώρα είναι υπερμεγέθεις και φτάνουν μέχρι το πάτωμα. Μπαίνει ο Ορφέας.]

ΟΡΦΕΑΣ

Ξέρεις πού είναι το γραφείο του Διευθυντή;

ΠΑΥΛΟΣ

Στο βάθος του διαδρόμου.

ΟΡΦΕΑΣ

Μένεις εδώ;

ΠΑΥΛΟΣ

Ναι, εσύ;

ΟΡΦΕΑΣ

Από σήμερα. Πώς είναι εδώ μέσα;

ΠΑΥΛΟΣ

Είναι... γεμάτο φυτά.

ΟΡΦΕΑΣ

Τι φυτά είναι αυτά;

ΠΑΥΛΟΣ

Είναι γλυσίνες.

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν έχω ξανά δει.

ΠΑΥΛΟΣ

Ένα αναρριχώμενο φυτό από την Ασία.

ΟΡΦΕΑΣ

Είναι πολύ όμορφες. Μπορώ να κόψω μία;

ΠΑΥΛΟΣ

Κόψε. Μπορεί να θέλει να πεθάνει.

ΟΡΦΕΑΣ

Δε θέλω να τη σκοτώσω.

ΠΑΥΛΟΣ

Δε θα τη σκοτώσεις. Θα την ακρωτηριάσεις λίγο. Μπορεί και να επιβιώσει.

ΟΡΦΕΑΣ

Θέλεις κι εσύ μία;

[Ο Ορφέας κόβει δύο άνθη, το ένα το κρατάει και το άλλο το δίνει στον Παύλο. Ξαπλώνει δίπλα του.]

ΟΡΦΕΑΣ

Πόσο καιρό κάνεις τη θεραπεία;

ΠΑΥΛΟΣ

Κάτι μήνες.

ΟΡΦΕΑΣ

Οι γονείς σου σε στείλανε;

ΠΑΥΛΟΣ

Η μαμά μου. Εσένα;

[Παύση.]

ΟΡΦΕΑΣ

Κι εμένα οι γονείς μου. Λειτουργήσε; Σε βοήθησε;

ΠΑΥΛΟΣ

Όσο βοήθησες κι εσύ τη γλυσίνα. Αλλά έτσι κι αλλιώς, δεν ήθελα βοήθεια. Δεν ήταν επιλογή μου να έρθω.

ΟΡΦΕΑΣ

Εγώ θέλω να το δοκιμάσω. Θέλω να προσπαθήσω. Ποτέ δεν ξέρεις. Ίσως με βοηθήσει.

ΠΑΥΛΟΣ

Καλή τύχη, λοιπόν.

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν πιστεύεις ότι γίνεται;

ΠΑΥΛΟΣ

Πιστεύω ότι όλα είναι θέμα περιβάλλοντος. Μπορείς να περπατήσεις δέκα βήματα ή δέκα χιλιάδες χιλιόμετρα και μην είσαι πλέον ανεπιθύμητος. Μετά να περπατήσεις δύο και να είσαι πάλι. Μετά να κάνεις άλλα τρία και να μην είσαι ξανά.

ΟΡΦΕΑΣ

Τότε θα το κάναμε όλοι.

ΠΑΥΛΟΣ

Κάτι θα μας εμποδίζει.

ΟΡΦΕΑΣ

Ας το δοκιμάσουμε, λοιπόν.

ΠΑΥΛΟΣ

Τι εννοείς;

ΟΡΦΕΑΣ

Έλα, σήκω.

[Σηκώνονται. Αρχίζουν να περπατούν συγχρονισμένα, σκόρπια στη σκηνή και να μετρούν τα βήματά τους.]

ΟΡΦΕΑΣ

Ένα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε, έξι...

ΠΑΥΛΟΣ & ΟΡΦΕΑΣ

Εφτά, οχτώ, εννιά, δέκα, έντεκα, δώδεκα...

ΠΑΥΛΟΣ

Δεκατρία, δεκατέσσερα, δεκαπέντε, δεκαέξι, δεκαεφτά, δεκαοχτώ...

ΠΑΥΛΟΣ & ΟΡΦΕΑΣ

Δεκαεννιά, είκοσι!

[Σταματούν.]

ΟΡΦΕΑΣ

Πώς νιώθεις;

ΠΑΥΛΟΣ

Το ίδιο ανεπιθύμητος!

ΟΡΦΕΑΣ

Ναιιι!

[Γελάνε.]

ΟΡΦΕΑΣ

Πρέπει να φύγω. Με περιμένει.

[Ο Ορφέας βγαίνει. Ο Παύλος κοιτάει γύρω του.]

ΠΑΥΛΟΣ

Είναι, όντως, πολύ όμορφες.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 4

[Αίθουσα προσευχής/κηρύγματος. Τα φώτα ανάβουν. Δύο καρέκλες είναι τοποθετημένες προς το κοινό. Στη μία κάθεται ο Παύλος και στην άλλη η Μάγκι. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση, αλλά είναι μεσαίου μεγέθους. Μπαίνει ο Διευθυντής και τα παιδιά σηκώνονται.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θυμηθείτε, πρέπει να σας ακούσει.

[Στην παρακάτω δράση κάθε φορά που τα παιδιά λένε μία λέξη, το σώμα τους αντιδράει σπασμωδικά σαν να δέχονται ένα χτύπημα/μία μαχαιριά/μία σφαίρα. Ο πόνος που βιώνουν επηρεάζει και το λόγο. Ο Διευθυντής περιφέρεται στο χώρο.]

ΠΑΥΛΟΣ & ΜΑΓΚΙ

Κύριε, στο φως του μεγαλείου Σου,
βλέπουμε τα λάθη που κάνουμε
και την αλήθεια που αρνιόμασταν,
θεράπευσε μας από την αμαρτία,
λούσε μας με το έλεός Σου,
δώσε μας τη χάρη Σου,
ώστε να ακολουθήσουμε σύμφωνα με το
Ευαγγέλιό Σου.

Πότισέ μας με το αγιασμένο σου νερό.
Αποδέσμευσέ μας από ένα σώμα γεμάτο νοσηρές
προσδοκίες.

Φώτισε το μονοπάτι της αθωότητας.

Οδήγησέ μας έξω από το νέφος της ζοφερής
αρρώστιας.

Κύριε, με την ιερή φωνή Σου,
κάλεσε μας κοντά και χάρισε μας το άγγιγμά Σου!
Κλείσε μας στην αγκαλιά Σου και θώπευσε τις
αγιάτρευτες πληγές μας!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

[*Ταυτόχρονα.*]

Πρέπει να σας
ακούσει καθαρά.

Πιο δυνατά.

Έτσι, Μάγκι,
συνέχισε.

Αυτό, μπράβο, αυτό-
αυτό είναι.

[Ο Παύλος γονατίζει από τον πόνο.]

Ελευθέρωσέ μας από την παγίδα που έχουμε
πέσει και δείξε μας το σκοπό Σου!

Ζητάμε πίσω την αξιοπρέπειά μας, ζητάμε να
ακούσεις τη μετάνοιά μας!

Αποτράβηξε μας από τον εφιάλτη μιας κίβδηλης
ευτυχίας!

Με ανοιχτό το σώμα και το πνεύμα σου ζητάμε να
μπεις μέσα μας!

Μαχαίρωσέ μας με τις αρετές Σου!

[Ο Παύλος πέφτει στα τέσσερα σφαδάζοντας από
τον πόνο.]

Με το θεϊκό χέρι Σου ξεριζώσε το μολυσμένο
καρπό της δυστυχίας,

[Ο Παύλος ξαπλώνει τελείως στο πάτωμα.
Συνεχίζει η Μάγκι μόνη της.]

ώστε να φανούμε άξιοι της αγάπης Σου!

Αμήν.

[Η Μάγκι όλη αυτή την ώρα έχει μείνει όρθια.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θέλει κι άλλη προσπάθεια, Παύλο. Δεν πρέπει να φαίνεσαι αδύναμος στα
μάτια Του. Πρέπει να γίνεις γόνιμο έδαφος για Εκείνον. Πότε θα Τον αφήσεις
να παρέμβει στο σώμα και το πνεύμα σου;

[Ο Παύλος μένει σιωπηλός. Ο Διευθυντής πλησιάζει τη Μάγκι. Χαϊδεύει το
πρόσωπό της.]

Το χέρι Του είναι μέσα σου πλέον. Λίγη υπομονή ακόμα.

[Ο Διευθυντής βγαίνει.]

ΜΑΓΚΙ

Είσαι καλά;

ΠΑΥΛΟΣ

Αυτή η λάμψη. Αυτή η μωβ λάμψη.

[Στον Παύλο.]

Έλα, Παύλο,
προσπάθησε

Νιώσε την ηδονή της
εμπειρίας Του, άσ'
την να σε διαπεράσει.

Έλα, Παύλο, πάλεψε.

Λίγο ακόμα, θα
αντέξεις.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 5

[Εξομολογητήριο. Τα φώτα ανάβουν. Ο Διευθυντής και ο Ορφέας κάθονται προφίλ, δεν κοιτάζονται, είναι πλάτη ο ένας στον άλλον, έτσι ώστε ο ένας να κοιτάει προς το δεξί τοίχο και ο άλλος προς τον αριστερό. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση και είναι μεσαίου μεγέθους.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ντροπή, Ορφέα, είναι Εκείνος μεταμφιεσμένος που προσπαθεί να μας εμποδίσει να κάνουμε οτιδήποτε παραβαίνει τους κανόνες Του.

ΟΡΦΕΑΣ

Και γιατί δεν είναι αρκετό;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ήταν αρκετό για να σε φέρει εδώ, έτσι δεν είναι;

ΟΡΦΕΑΣ

Οι γονείς μου επέμεναν. Έμαθαν για μένα και με ανάγκασαν να έρθω.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πού είναι οι γονείς σου; Γιατί δεν ήρθαν;

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν ήθελαν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πώς έμαθαν για σένα;

ΟΡΦΕΑΣ

Εγώ τους το είπα. Έβγαίνα με ένα αγόρι για κάποιους μήνες. Δεν είχα σκοπό να τους το πω. Ντρεπόμουν πολύ, τους φοβόμουν. Είχαν υποψιαστεί κάτι, μέχρι που με είδαν μια μέρα μαζί του. Δεν ήθελα να το παραδεχτώ, αλλά δεν άντεξα την πίεση.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Τι ένιωθες γι' αυτό το αγόρι;

ΟΡΦΕΑΣ

Έλξη... ερωτική έλξη, πάθος. Ήταν πολύ όμορφος. Αυτό που ένιωθα για εκείνον ήταν πολύ δυνατό. Πρώτη φορά αισθανόμουν κάτι τέτοιο.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἦρθατε σε σεξουαλική επαφή;

[Παύση.]

ΟΡΦΕΑΣ

Ναι... Ναι, κανονικά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Λες αλήθεια, Ορφέα; Διακρίνει το ψέμα, ξέρεις.

ΟΡΦΕΑΣ

Αλήθεια λέω.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Οι γονείς σου σου είπαν γιατί σ' έστειλαν εδώ; Ποιος είναι ο στόχος αυτής της θεραπείας;

ΟΡΦΕΑΣ

Για να αλλάζω, είπαν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Εσύ θες να αλλάξεις;

ΟΡΦΕΑΣ

Θέλω να προσπαθήσω.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Είναι καλοί μαζί σου;

ΟΡΦΕΑΣ

Είναι... δύσκολοι άνθρωποι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Συνέχισε.

ΟΡΦΕΑΣ

Απ' όταν ήμουν μικρός ήταν έτσι. Ήταν απότομοι και αυστηροί. Ήταν-

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Συνέχισε. Πες το.

ΟΡΦΕΑΣ

Καμιά φορά ήταν-

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δες το καλά. Δες το καλά και πες το.

ΟΡΦΕΑΣ

Ήταν- Το κεφάλι μου πονάει. Ζαλίζομαι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αγνόησε τον πονοκέφαλο. Παρατήρησε προσεχτικά αυτό που θες να πεις.

ΟΡΦΕΑΣ

Καμιά φορά ήταν σκληροί μαζί μου και αδιάλλακτοι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πόσο σκληροί; Πόσο αδιάλλακτοι;

ΟΡΦΕΑΣ

Μπορούσαν να γίνουν απάνθρωποι. Ήταν- Το κεφάλι μου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Συνέχισε. Μην το πολεμάς. Κοίτα καλά. Διηγήσου τον πόνο που βλέπεις.

ΟΡΦΕΑΣ

Ήταν επιθετικοί. Ο πατέρας μου- Ο πατέρας μου ήταν- ήταν βίαιος-

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πιάσ' τον σφιχτά στις παλάμες σου και μοιράσου τον μαζί μου. Κάνε με να τον νιώσω κι εγώ.

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν ξέρω γιατί το έκανε. Δεν κατάλαβα ποτέ την αιτία. Θυμάμαι τη μητέρα μου να με κοιτάει νωθρά. Δεν έφταιγε το χέρι που χτυπάει, έφταιγε το δέρμα που μελανιάζει. Σχεδόν κάθε- Τι είναι αυτό; Μια περιεργή λάμψη! Με τυφλώνει μια περιεργή λάμψη!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Άσε τη λάμψη. Συνέχισε. Συνέχισε. Συνέχισε.

ΟΡΦΕΑΣ

[τραυλίζει.]

Σχεδόν κάθε- κάθε- κάθε βράδυ ερχόταν στο κρεβάτι-

[Ετοιμάζεται να ξεράσει, αλλά το σταματάει.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μην το καταπίνεις! Άσ' το να σε πλημμυρίσει!

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν μπορώ...

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 6

[Αίθουσα αναμονής. Τα φώτα ανάβουν. Η Μάγκι είναι κρυμμένη μέσα στις γλυσίνες. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση, αλλά τώρα είναι υπερμεγέθεις και φτάνουν μέχρι το πάτωμα. Μπαίνει η Σοφία. Η Μάγκι εμφανίζεται.]

ΣΟΦΙΑ

Μάγκι...

[Την πλησιάζει.]

Επιτέλους...

ΜΑΓΚΙ

Πώς έμαθες πού είμαι;

ΣΟΦΙΑ

Οι γονείς σου μου το είπαν.

ΜΑΓΚΙ

Αποκλείεται.

ΣΟΦΙΑ

Δεν πίστευαν πως θα ερχόμουν.

ΜΑΓΚΙ

Από πότε είσαι εδώ;

ΣΟΦΙΑ

Από χθες.

ΜΑΓΚΙ

Γιατί ήρθες;

ΣΟΦΙΑ

Εσένα ψάχνω. Ήρθα για να σε βοηθήσω να βγεις από 'δω.

ΜΑΓΚΙ

Δε θέλω τη βοήθειά σου. Δε θέλω να φύγω. Η θεραπεία προχωράει και νιώθω πολύ καλύτερα.

ΣΟΦΙΑ

Από πότε πιστεύεις εσύ σ' όλα αυτά;

ΜΑΓΚΙ

Από τότε που κατάλαβα ότι υπάρχει η δυνατότητα ν' αλλάξω. Να απαλλαγώ απ' αυτό το συνεχόμενο βάρος.

ΣΟΦΙΑ

Τι λες, Μάγκι; Σύνελθε. Αυτό δεν αλλάζει. Έτσι είσαι. Έτσι είμαστε.

ΜΑΓΚΙ

Εύκολο να το λες εσύ. Δεν κρύφτηρες ποτέ, δε χρειάστηκε. Όλοι ήξεραν για σένα, όλο το σχολείο.

ΣΟΦΙΑ

Κάποτε το θαύμαζες αυτό.

ΜΑΓΚΙ

Τώρα είναι αλλιώς.

ΣΟΦΙΑ

Έλα να φύγουμε μαζί και θα τα βρούμε όλα. Θα βρούμε τρόπο να αντιμετωπίσουμε και τους γονείς σου.

ΜΑΓΚΙ

Δεν μπορώ. Όχι τώρα. Τα πηγαίνω τόσο καλά, είμαι τόσο κοντά. Έχω την ευκαιρία να εξιλεωθώ και δεν ξέρω αν θα έχω άλλη. Έχει ακούσει τη μετάνοιά μου και είναι έτοιμος να με συγχωρέσει.

ΣΟΦΙΑ

Δεν μπορεί να σε συγχωρέσει. Δεν υπάρχει.

ΜΑΓΚΙ

Μπορεί! Άμα φωνάζεις αρκετά δυνατά.

ΣΟΦΙΑ

Τι αλλάζει αν σε ακούσει; Και τι αν σε συγχωρέσει; Το ίδιο θα είναι.

ΜΑΓΚΙ

Θα με βοηθήσει, θα με ελευθερώσει.

ΣΟΦΙΑ

Μαλακίες, μαλακίες, μαλακίες! Οι γονείς σου φταίνε. Οι γονείς σου σ' έκαναν έτσι.

ΜΑΓΚΙ

Δε φταίνε οι / γονείς μου.

ΣΟΦΙΑ

Αυτοί φταίνε. Όχι εγώ. Αυτά τα μουνόπανα / σ' έκλεισαν εδώ μέσα!

ΜΑΓΚΙ

Σταμάτα!

ΣΟΦΙΑ

Δεν μπορούσα να ζήσω άλλο έτσι. Φοβόσουν τα πάντα. Τους γονείς σου, τους συμμαθητές μας. Τα πάντα! Ήταν άσχημο αυτό που έκανα, το ξέρω. Εγώ πόσο δυνατά πρέπει να φωνάζω για να με συγχωρέσεις;

[Η Μάγκι κρύβεται μέσα στις γλυσίνες.]

ΜΑΓΚΙ

Το λουλούδι και ο καρπός της γλυσίνας περιέχουν μια τοξική ουσία, τη βιστερίνη.

ΣΟΦΙΑ

Τι;

ΜΑΓΚΙ

Αν φαγωθούν προκαλούν τρομερή αδιαθεσία και δυσφορία.

ΣΟΦΙΑ

Το φυτό λες;

ΜΑΓΚΙ

Πονοκεφάλους, ζαλάδες, τάσεις προς έμετο.

ΣΟΦΙΑ

Είναι τόσο όμορφες όμως.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 7

[Αίθουσα προσευχής/κηρύγματος. Τα φώτα ανάβουν. Δύο καρέκλες είναι τοποθετημένες προς το κοινό. Στη μία κάθεται ο Ορφέας και στην άλλη η Σοφία. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση και είναι μεσαίου μεγέθους. Περιμένουν. Η Σοφία φαίνεται αγχωμένη. Επικρατεί σιωπή.]

ΣΟΦΙΑ

Μένεις με τη Μάγκι;

ΟΡΦΕΑΣ

Ναι, γιατί;

ΣΟΦΙΑ

Τίποτα.

ΟΡΦΕΑΣ

Θέλεις να της πω κάτι;

ΣΟΦΙΑ

Όχι, το προσπάθησα ήδη.

ΟΡΦΕΑΣ

Άμα μπορώ να βοηθήσω κάπως...

ΣΟΦΙΑ

Δε χρειάζεται. Θα ξανά προσπαθήσω. Αλλά δεν ξέρω αν θα την ξανά βρω.

ΟΡΦΕΑΣ

Στην αίθουσα αναμονής. Εκεί είναι πιο εύκολο.

ΣΟΦΙΑ

Θα με αποφεύγει τώρα.

ΟΡΦΕΑΣ

Σίγουρα κάπου θα μπορείς.

ΣΟΦΙΑ

Είναι λες κι έχει μεταλλαχθεί. Τα μάτια της είναι τόσο στεγνά. Δεν την αναγνωρίζω. Πού αποσκοπούν όλα αυτά; Πού τελειώνουν;

ΟΡΦΕΑΣ

Στη λύτρωση; Στην αναγέννηση;

ΣΟΦΙΑ

Η αναγέννηση προϋποθέτει θάνατο.

ΟΡΦΕΑΣ

Μπορεί να την έχει βοηθήσει.

ΣΟΦΙΑ

Ποιος να την έχει βοηθήσει; Εκείνος δεν μπορεί να βοηθήσει κανέναν.

ΟΡΦΕΑΣ

Η θεραπεία.

ΣΟΦΙΑ

Δεν υπάρχει θεραπεία. Άλλωστε μόνο εγώ μπορώ να τη βοηθήσω.

ΟΡΦΕΑΣ

Πάντως, έχει έναν τρόπο να μπαίνει στο μυαλό σου χωρίς να το καταλαβαίνεις.

ΣΟΦΙΑ

Τι εννοείς;

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν ξέρω. Ήταν πολύ περίεργο. Όταν άρχισα να-

[Μπαίνει ο Διευθυντής. Η Σοφία και ο Ορφέας σηκώνονται.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Επειδή είστε και οι δύο καινούργιοι και ακόμα δε γνωρίζετε τη διαδικασία, θα επαναλαμβάνετε αυτά που ακούτε. Ό,τι και να νιώσετε, ό,τι και να δείτε, υποχρέωσή σας είναι να συνεχίσετε να προσεύχεστε. Η διακοπή της προσευχής για οποιονδήποτε λόγο ισοδυναμεί με αδυναμία και τρωτότητα. Λοιπόν...

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 8

[Κοιτώνες. Τα φώτα ανάβουν. Στη σκηνή υπάρχουν δύο ανάκλιτρα. Οι γλυσίνες δεν υπάρχουν σε αυτή τη σκηνή. Ο Ορφέας είναι ξαπλωμένος στο ένα ανάκλιτρο και η Μάγκι στο άλλο.]

ΜΑΓΚΙ

Είχαμε σχέση για δύο χρόνια.

ΟΡΦΕΑΣ

Δύο χρόνια;

ΜΑΓΚΙ

Χωρίσαμε πριν λίγους μήνες. Λίγο πριν έρθω εδώ.

ΟΡΦΕΑΣ

Γι' αυτό ήρθες;

ΜΑΓΚΙ

Περίπου.

[Παύση.]

ΟΡΦΕΑΣ

Είναι τυχερός όποιος από μας πρόλαβε να αγαπήσει.

ΜΑΓΚΙ

Τρομερή αδιαθεσία και δυσφορία.

[Παύση.]

ΟΡΦΕΑΣ

Γιατί χωρίσατε;

ΜΑΓΚΙ

Εκείνη δεν... δεν άντεξε άλλο.

ΟΡΦΕΑΣ

Τι δεν άντεξε;

ΜΑΓΚΙ

Δεν το είχαμε πει σε κανέναν. Εγώ δεν ήθελα, εγώ της το ζήτησα, δεν ήμουν έτοιμη.

ΟΡΦΕΑΣ

Και για δύο χρόνια βγαίνατε κρυφά;

ΜΑΓΚΙ

Οι γονείς μου δε θα καταλάβαιναν. Και είχα δίκιο.

ΟΡΦΕΑΣ

Αυτοί σ' έβαλαν εδώ;

ΜΑΓΚΙ

Δεν αντέδρασαν καλά όταν το έμαθαν.

ΟΡΦΕΑΣ

Πώς το έμαθαν;

ΜΑΓΚΙ

Προσευχόμουν να με ρωτήσουν από μόνοι τους, αλλά δεν το έκαναν ποτέ.

ΟΡΦΕΑΣ

Εσύ τους το είπες;

ΜΑΓΚΙ

Προσπάθησα πολλές φορές να το διακόψω μέσα μου, πριν προχωρήσει κι άλλο, πριν προλάβω να δεθώ μαζί της. Μέχρι που πέρασαν δύο χρόνια χωρίς να συνειδητοποιήσω πόσο είχα εθιστεί. Πόσο υποδουλωμένη ήμουν σε αυτή την απαίσια επιθυμία.

ΟΡΦΕΑΣ

Και τώρα; Δεν είσαι πλέον;

ΜΑΓΚΙ

Παλεύω συνέχεια, αλλά νιώθω πιο δυνατή.

ΟΡΦΕΑΣ

Δε σου λείπει;

ΜΑΓΚΙ

Κάθε μέρα και λιγότερο.

ΟΡΦΕΑΣ

Άρα η θεραπεία ήταν ευεργετική.

ΜΑΓΚΙ

Ναι, η θεραπεία ήταν ευεργετική.

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν είσαι πλέον υποδουλωμένη, δε σου λείπει, χειρίζεσαι καλύτερα τα συναισθήματά σου, είσαι πιο δυνατή, είσαι κοντά στην αναγέννηση, δεν χρειάζεσαι αυτές τις ευτελείς εκδηλώσεις αγάπης, αυτές τις μικροπρεπείς αρρωστημένες ορμές, παρουσιάζεις ιλιγγιώδη βελτίωση, είσαι τόσο κοντά. Η θεραπεία είναι / ευεργετική.

ΜΑΓΚΙ

Ευεργετικά σπασμένη.

ΟΡΦΕΑΣ

Μου είπε πως μιλήσατε.

ΜΑΓΚΙ

Ναι, μιλήσαμε.

ΟΡΦΕΑΣ

Μου είπε πως θέλει να σε βοηθήσει.

ΜΑΓΚΙ

Ναι, πάντα αυτό θέλει. Κουράστηκα να το ακούω.

[Παύση.]

ΟΡΦΕΑΣ

Προϋπόθεση για μια καλύτερη ζωή.

ΜΑΓΚΙ

Η φωνή της κάνει το κεφάλι μου να θέλει να σπάσει...

ΟΡΦΕΑΣ

Η εκούσια διάθεση του σώματος και του πνεύματος.

ΜΑΓΚΙ

...η αντοχή μου μειώνεται, η απόδοσή μου πέφτει, απομακρύνομαι συνέχεια...

ΟΡΦΕΑΣ

Διατηρώντας τις πολιτικές και ψυχικές σχέσεις υποταγής και ιεραρχίας.

ΜΑΓΚΙ

...σταμάτα, σταμάτα, σταμάτα, σταμάτα, σταμάτα, σταμάτα, σταμάτα.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 9

[Αίθουσα αναμονής. Τα φώτα ανάβουν. Ο Ορφέας και ο Παύλος είναι καθισμένοι στο πάτωμα. Κρατάνε και οι δύο από ένα άνθος γλυσίνας. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση, αλλά τώρα είναι υπερμεγέθεις και φτάνουν μέχρι το πάτωμα.]

ΟΡΦΕΑΣ

Πώς κατάλαβε ότι λέω ψέματα;

ΠΑΥΛΟΣ

Πάντα το καταλαβαίνει.

ΟΡΦΕΑΣ

Ναι, αλλά πώς;

ΠΑΥΛΟΣ

Η αλήθεια προκαλεί δυσφορία.

ΟΡΦΕΑΣ

Το ψέμα δεν προκαλεί;

ΠΑΥΛΟΣ

Από τη στιγμή που ανοίγεις το στόμα σου για να πεις την αλήθεια, το καταλαβαίνει αμέσως. Και κάνει τα πάντα για να σε αναγκάσει να τη βγάλεις. Τι ψέμα τού είπες;

[Ο Ορφέας δεν απαντά.]

Πες μου.

ΟΡΦΕΑΣ

Δε με ανάγκασαν οι γονείς μου να έρθω. Δεν μπορούν άλλωστε. Η μητέρα μου δε ζει πια και ο πατέρας μου... είναι στη φυλακή εδώ και χρόνια.

ΠΑΥΛΟΣ

Τότε πώς;

ΟΡΦΕΑΣ

Μόνος μου ήρθα.

ΠΑΥΛΟΣ

Γιατί;

ΟΡΦΕΑΣ

Από ανάγκη.

ΠΑΥΛΟΣ

Τι ανάγκη;

ΟΡΦΕΑΣ

Χρειάζομαι κάποιον να με βοηθήσει να ελέγξω τον εαυτό μου. Το σώμα μου και το πνεύμα μου.

ΠΑΥΛΟΣ

Εδώ μέσα δε θα γίνει ποτέ αυτό.

ΟΡΦΕΑΣ

Τι εννοείς;

ΠΑΥΛΟΣ

Δεν έχουμε κανένα λόγο στο τι θα μας συμβεί, κανένα δικαίωμα, κανέναν έλεγχο. Τα σώματα και οι ψυχές μας διαφεντεύονται από άλλους.

ΟΡΦΕΑΣ

Ακόμα κι έτσι καλύτερα θα είναι. Ας πάρει άλλος το βάρος της συνείδησης μου.

ΠΑΥΛΟΣ

Όλοι το ίδιο βάρος κουβαλάμε.

ΟΡΦΕΑΣ

Όχι αναγκαστικά.

ΠΑΥΛΟΣ

Τι είναι αυτό που θέλεις τόσο πολύ ν' αποφύγεις;

ΟΡΦΕΑΣ

Το μυαλό μας είναι ανεξέλεγκτο, η σιέψη μας είναι ελεύθερη να πάει όπου θέλει, άσχετα από το πού βρισκόμαστε εμείς. Η διάκριση σώματος και πνεύματος μάς καθιστά ικανούς για πολλά.

ΠΑΥΛΟΣ

Εδώ η σιέψη μας δε μας ανήκει. Το μυαλό μας έχει υποταχθεί.

ΟΡΦΕΑΣ

Αν δεν ήταν; Αν δεν ήταν υποταγμένο, τι θα έκανες;

ΠΑΥΛΟΣ

Θα έκανα ό,τι ήθελα. Θα γινόμουν ο εαυτός μου, η καλύτερη εκδοχή του. Ίσως και να ερωτευόμουν.

ΟΡΦΕΑΣ

Αγάπησες έξω από 'δω; Πρόλαβες;

ΠΑΥΛΟΣ

Με τη σκέψη μόνο.

ΟΡΦΕΑΣ

Άρα πρόλαβες.

ΠΑΥΛΟΣ

Ο νοερός έρωτας δεν πιάνεται.

ΟΡΦΕΑΣ

Φυσιικά και πιάνεται. Ακόμα και τώρα εδώ που είσαι, τι σ' εμποδίζει να ερωτευτείς;

ΠΑΥΛΟΣ

Εδώ πέρα δεν υπάρχει έρωτας. Υπάρχει μόνο εν ζωή θάνατος.

ΟΡΦΕΑΣ

Κι έξω το ίδιο υπάρχει. Δεν έχει σημασία το μέρος.

ΠΑΥΛΟΣ

Αυτό το λες, επειδή ήρθες μόνος σου. Μακάρι να μπορούσα να βγω. Να μπορούσα να τη ρωτήσω, να μάθαινα-

[Παύση.]

ΟΡΦΕΑΣ

Τη μαμά σου;

ΠΑΥΛΟΣ

Δεν περίμενα ποτέ να κάνει κάτι τέτοιο. Απ' όταν ήμουν μικρός ήξερε τα πάντα.

ΟΡΦΕΑΣ

Πώς τα ήξερε;

ΠΑΥΛΟΣ

Το έβλεπε. Δεν έκανα ποτέ τίποτα απ' αυτά που περίμενε από εμένα να κάνω. Όλοι το έβλεπαν. «Κοίτα», είπε. «Κοίτα, βρήκα δύο αυτοκινητάκια», είπε. «Κοίτα, βρήκα αυτά τα δύο αυτοκινητάκια στην αποθήκη», είπε. «Πάρ' τα και παίξε», «Πάρ' τα και παίξε», «Πάρ' τα και παίξε». Μου έκοψε τα χέρια με τις λέξεις της. «Δε χρειάζεται να παίξεις άλλο με τις κούκλες», «Δε χρειάζεται να παίξεις άλλο με τις κούκλες», «Δε χρειάζεται άλλο», «Δε χρειάζεται». Μα, γιατί; Αφού θέλω! Θέλω να παίζω με κούκλες. Οι άνθρωποι πετάνε λέξεις σε τυχαία σειρά και σε στιγματίζουν για πάντα. Με κοίταζε χωρίς να μου αφήσει επιλογή. Άπλωσα τα ακρωτηριασμένα χέρια μου και πήρα τα αυτοκινητάκια. Όταν μου ανακοίνωσε ότι θα έρθω για τη θεραπεία δεν είπα τίποτα. Είχα τόσες απορίες, ακόμα έχω. Νόμιζα πως θα ερχόταν να με δει κάποια στιγμή, αλλά έχουν περάσει τόσοι μήνες και δεν έχει εμφανιστεί. Παρ' όλα αυτά, είναι ακόμα ο μόνος άνθρωπος που θέλω να μιλήσω.

ΟΡΦΕΑΣ

Τότε μπορείς να κλείσεις τα μάτια σου, να βγεις από 'δω και να πας εσύ σ' εκείνη. Να ρωτήσεις ό,τι δεν έχεις ρωτήσει.

ΠΑΥΛΟΣ

Δεν έχω τόση δύναμη, έχω κουραστεί. Είναι τόσο αποπνικτικά εδώ μέσα...

[Ο Ορφέας πιάνει τα χέρια του Παύλου.]

ΟΡΦΕΑΣ

Τις ουτοπίες μας δεν μπορούν να τις πειράζουν. Εκεί δεν μπορούν να μας βρουν, δεν μπορούν να μας κατακτήσουν. Εκεί μπορείς να γίνεις ό,τι θες, να μεταμορφωθείς. Αυτό δεν μπορούν να στο πάρουν.

ΠΑΥΛΟΣ

Εσένα ποια είναι η ουτοπία σου;

ΟΡΦΕΑΣ

Αυτό ψάχνω.

ΠΑΥΛΟΣ

Εδώ μέσα; Πώς είναι δυνατόν;

ΟΡΦΕΑΣ

Εγώ δε θέλω να είμαι ελεύθερος.

ΠΑΥΛΟΣ

Γιατί;

ΟΡΦΕΑΣ

Γιατί όταν κλείνω τα μάτια μου, βλέπω μόνο δυστοπία.

ΠΑΥΛΟΣ

Εσύ δεν αγάπησες; Δεν ένωσες πώς είναι;

ΟΡΦΕΑΣ

Όχι ακόμα.

[Παύση.]

ΠΑΥΛΟΣ

Το δωμάτιο πάλλεται από μία νοσηρή προσδοκία.

ΟΡΦΕΑΣ

Η προσδοκία παράγει το φαινόμενο που προσμένει.

[Φιλιούνται. Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 10

[Εξομολογητήριο. Τα φώτα ανάβουν. Ο Διευθυντής και η Σοφία κάθονται προφίλ, δεν κοιτάζονται, είναι πλάτη ο ένας στον άλλον, έτσι ώστε ο ένας να κοιτάει προς το δεξί τοίχο και ο άλλος προς τον αριστερό. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση και είναι μεσαίου μεγέθους.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σίγουρα θα υπάρχει κάτι για το οποίο μετανιώνεις.

ΣΟΦΙΑ

Πάντως δε μετανιώνω που πηδιέμαι με κοπέλες.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ακόμα κι αυτό να μην είναι, θα είναι κάτι άλλο. Όλοι χάνουμε τον εαυτό μας. Πράττουμε με οδηγό την επιθυμία και αυτό μπορεί να αποβεί καταστροφικό.

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Όχι μόνο για εμάς, αλλά και για τους άλλους.

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Υπάρχει τοίχος ανάμεσά μας.

ΣΟΦΙΑ

Το λες, ε;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Βάζεις τοίχο.

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Μπαίνοντας οικειοθελώς, υποθέτω αναγνωρίζεις τους ηθικούς κανόνες που παραβιάσες.

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Εκτός αν υπάρχει άλλος λόγος.

ΣΟΦΙΑ

Δεν πιστεύω σε αυτά.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Προθυμοποιήθηκες να έρθεις / και να προσπαθήσεις.

ΣΟΦΙΑ

Δε σημαίνει ότι θα λειτουργήσει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δε θα λειτουργήσει, αν δεν το δοκιμάσεις.

ΣΟΦΙΑ

Και πρέπει να κάνω ό,τι μου λες εσύ;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μην αντιστέκεσαι στην επεκτατική Του επιθυμία, μην την πολεμάς.

ΣΟΦΙΑ

Σταμάτα να το λες αυτό. Δεν υπάρχει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Γιατί ήρθες;

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Όσο κι αν δεν πιστεύεις, οι αντίθετες δυνάμεις συνυπάρχουν και συγκρούονται μεταξύ τους.

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Για ποιο πράγμα θες να απολογηθείς;

ΣΟΦΙΑ

Για τίποτα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Εγώ ακούω την ηθική σου διαμάχη. Μην είσαι ακατάδεκτη της βοήθειάς Του.

ΣΟΦΙΑ

Επιβουλεύεσαι την αλήθεια μου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ποια είναι η αλήθεια σου;

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Γιατί είσαι / εδώ;

ΣΟΦΙΑ

Έχω απολογηθεί για ό,τι έχω κάνει

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Και; Πέτυχε;

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Γιατί / ήρθες;

ΣΟΦΙΑ

Όχι, δεν πέτυχε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Τι έχεις κάνει;

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Για τι πράγμα μετανιώνεις;

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Πες / το.

ΣΟΦΙΑ

Έκανα κάτι που πλήγωσε. Το έκανα ειδικητικά. Το έκανα για να πληγώσω. Ήθελα να πληγώσω. Δεν μπορούσα να σταματήσω τον εαυτό μου. Είχα ανάγκη να νιώσω αυτή την ανακούφιση ότι απέδειξα τη δύναμή μου και καθόρισα ένα αποτέλεσμα. Το ήξερα ότι ήταν κακό, σχεδόν απάνθρωπο, αλλά δεν μπορούσα να κάνω πίσω. Με όλη μου τη δύναμη προσπάθησα να το αποτρέψω, όμως η ηδονή με κατέβαλε. Αλλά δεν είμαι αυτό. Το ξέρω ότι δεν είμαι.

[Σιωπή.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μηδέν ψυχοσωματικά συμπτώματα...

[Παύση.]

Την αγάπησες;

[Η Σοφία δεν απαντά.]

Γενικά, αγάπησες;

ΣΟΦΙΑ

Εσύ; Αγάπησες;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Εκείνος επιβουλεύεται την αλήθεια μας, όχι εγώ. Χωρίς αυτή δεν μπορεί να μας βοηθήσει.

ΣΟΦΙΑ

Σταμάτα να το λες αυτό.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 11

[Αίθουσα προσευχής/κηρύγματος. Τα φώτα ανάβουν. Δύο καρέκλες είναι τοποθετημένες προς το κοινό. Μπροστά από τη μία καρέκλα είναι η Σοφία όρθια και μπροστά από την άλλη είναι ο Ορφέας πεσμένος στο πάτωμα, φαίνεται να βρίσκειται σε οξύ πόνο. Ο Διευθυντής στέκεται όρθιος δίπλα στον Ορφέα. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση και είναι μεσαίου μεγέθους.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σήκω πάνω, Ορφέα.

[Ο Ορφέας μένει κάτω.]

Σήκω.

[Ο Ορφέας σηκώνεται.]

Συνεχίζω. Επαναλάβετε μετά από εμένα. «Οδήγησέ μας έξω από το νέφος της ζοφερής αρρώστιας.»

ΟΡΦΕΑΣ & ΣΟΦΙΑ

Οδήγησέ μας έξω από το νέφος της ζοφερής αρρώστιας!

[Ο Ορφέας πέφτει κάτω σφραδάζοντας από τον πόνο.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σήκω πάνω.

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν μπορώ. Το σώμα μου πονάει. Τι είναι αυτό; Τι είναι αυτός ο πόνος;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πολέμησέ το.

ΟΡΦΕΑΣ

Πώς σταματάει;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πρέπει να οπλιστείς κατάλληλα.

[Ο Ορφέας σηκώνεται με δυσκολία.]

«Κύριε, με την ιερή φωνή Σου, κάλεσε μας κοντά και χάρισε μας το άγγιγμά Σου.»

ΟΡΦΕΑΣ & ΣΟΦΙΑ

Κύριε, με την ιερή φωνή Σου, κάλεσε μας κοντά-

[Ο Ορφέας βγάζει μια κραυγή πόνου και πέφτει κάτω.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ορφέα...

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν μπορώ. Δεν αντέχω. Πονάει όλο μου το σώμα. Σαν να κυλάει ξυράφι στις φλέβες μου. Τι είναι αυτό; Τα κόκαλά μου, οι μύες μου...

[Ο Ορφέας αρχίζει να κλαίει.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Εσύ δε μου είπες πως θες να αλλάξεις;

ΟΡΦΕΑΣ

Ναι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μην κλαις. Μην κλαις, σήκω.

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν μπορώ, αλήθεια. Πονάω πολύ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πρέπει να είστε διατεθειμένοι να κολυμπήσετε μέσα στο ίδιο σας το αίμα. Αυτό που νιώθεις είναι το χέρι Του, η θεϊκή διείσδυση. Έλα, δοκίμασε.

[Ο Διευθυντής προτάσσει τον αντίχειρά του προς τον Ορφέα.]

Άνοιξε...

[Ο Ορφέας δεν κινείται, κλαίει βουβά.]

Δοκίμασέ το.

ΣΟΦΙΑ

Τι κάνεις;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Άνοιξε, Ορφέα...

[Ο Ορφέας ανοίγει το στόμα του και ο Διευθυντής βάζει τον αντίχειρα μέσα.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πιπίλισέ το.

[Ο Ορφέας μένει ακίνητος, βγάζει αναφιλητά.]

Πιπίλισέ το.

ΣΟΦΙΑ

Σταμάτα.

[Ο Ορφέας αρχίζει να πιπιλίζει τον αντίχειρα.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Συνέχισε...

[Σπρώχνει τον αντίχειρα πιο βαθιά, ο Ορφέας συνεχίζει.]

Πιο πολύ...

[Σπρώχνει τον αντίχειρα πιο βαθιά, ο Ορφέας συνεχίζει.]

Το νιώθεις;

[Σπρώχνει τον αντίχειρα πιο βαθιά, ο Ορφέας συνεχίζει.]

Άμα το αφήσεις, θα καθαρίσει το ασθενές χρώμα, θα καταστρέψει τις σάπιες ρίζες.

[Σπρώχνει τον αντίχειρα πιο βαθιά, ο Ορφέας πνίγεται αντανάκλαστικά.]

ΣΟΦΙΑ

Άφησέ τον!

[Ο Διευθυντής βγάζει τον αντίχειρα από το στόμα του Ορφέα. Ο Ορφέας βήχει.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πρέπει να είστε ανοιχτοί στις παρεμβάσεις.

ΣΟΦΙΑ

Υποτίθεται ότι συγχωρεί από αγάπη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πρώτα πρέπει να έχεις πίστη. Τυφλή πίστη.

ΣΟΦΙΑ

Πίστη ή συμμόρφωση;

ΟΡΦΕΑΣ

[*παραμιλά.*]

Το κεφάλι μου. Πάλι αυτή η λάμψη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

[στη Σοφία.]

Τυφλή πίστη.

[Ο Διευθυντής βγαίνει. Η Σοφία πλησιάζει τον Ορφέα.]

ΣΟΦΙΑ

Είσαι καλά;

[Τον βοηθάει να σηκωθεί.]

Θα γίνει σήμερα. Απόψε το βράδυ.

ΟΡΦΕΑΣ

Όχι-όχι.

ΣΟΦΙΑ

Πρέπει. Πρέπει να γίνει. Θα αλλάξουμε δωμάτια.

ΟΡΦΕΑΣ

Δε θα πετύχει-δε θα πετύχει.

ΣΟΦΙΑ

Δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτό.

ΟΡΦΕΑΣ

Όχι-πρέπει-πρέπει να συνεχιστεί.

ΣΟΦΙΑ

Δεν αντέχεις, Ορφέα. Πρέπει να τελειώσει. Θα έρθεις εσύ στο δικό μου, κι εγώ στο δικό σου.

ΟΡΦΕΑΣ

Όχι-δε θα πετύχει.

ΣΟΦΙΑ

Θα πετύχει, θα δεις. Θα τους μιλήσουμε και θα πετύχει.

ΟΡΦΕΑΣ

Κι αν-

ΣΟΦΙΑ

Δε θέλεις να τον δεις;

ΟΡΦΕΑΣ

Ναι.

ΣΟΦΙΑ

Κι εγώ. Κι εγώ θέλω.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 12

[Κοιτώνες. Τα φώτα ανάβουν. Δεν υπάρχουν ανάκλιτρα. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση, είναι υπερμεγέθεις και φτάνουν μέχρι το πάτωμα. Πάυλος και Ορφέας.]

ΠΑΥΛΟΣ

Είσαι στο κεφάλι μου;

ΟΡΦΕΑΣ

Αυτή τη στιγμή, είμαι εδώ.

ΠΑΥΛΟΣ

Παράξενο...

ΟΡΦΕΑΣ

Έπρεπε να έρθω, ήταν ανάγκη.

ΠΑΥΛΟΣ

Τι έγινε;

ΟΡΦΕΑΣ

Για μια στιγμή σήμερα τρόμαξα.

ΠΑΥΛΟΣ

Τι σου έκανε;

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν ξέρω, δεν κατάλαβα. Αρχίζει να μιλάει... και μετά από λίγο... το σώμα μου παραλύει, τα μάτια μου σφίγγουν.

ΠΑΥΛΟΣ

Μη φέρνεις αντίσταση.

ΟΡΦΕΑΣ

Τι πρέπει να κάνω;

ΠΑΥΛΟΣ

Είναι προγραμματισμένο να πονάει.

ΟΡΦΕΑΣ

Γιατί;

ΠΑΥΛΟΣ

Εξασφαλίζει ένα αποτέλεσμα.

ΟΡΦΕΑΣ

Αυτά που μας κάνει... κανείς δεν τα ξέρει.

ΠΑΥΛΟΣ

Όλοι ξέρουν. Κανείς δε μιλάει. Η βιστερίνη είναι για όλους μια τοξική ουσία *κρυμμένη* στην κοιλιά της γλυσίνας, ανεπαίσθητη και αδιάφορη. Όμως για μας είναι κάτι άλλο. Για μας είναι αυτή η λάμψη που μας τυφλώνει κάθε φορά που λέμε την αλήθεια... σαν να τσακίζουν τα κόκκαλα... σαν να μας τιμωρούν...

[Πλησιάζει αργά τον Ορφέα, πηγαίνει από πίσω του και με τα ακροδάχτυλά του τού ανοίγει τα μάτια γέροντας το κεφάλι του προς τα πίσω.]

Εκτός αν... στην άκρη του πόνου... κρατήσουμε τα μάτια ανοιχτά...

[Μένουν ακίνητοι.]

ΟΡΦΕΑΣ

Και μετά τι; Θα σταματήσει να πονάει; Κι αν μείνουν όλα ίδια; Το ρισκάρεις; Στην αρχή, πίστευα πως θα με βοηθούσε, αλλά δε γίνεται τίποτα.

[Αγκαλιάζονται. Μένουν αγκαλιασμένοι μέχρι το τέλος της σκηνής.]

ΠΑΥΛΟΣ

Νομίζω σε είδα στον ύπνο μου εχθές. Δεν έχω συνηθίσει να βλέπω όνειρα.

ΟΡΦΕΑΣ

Τι είδες;

ΠΑΥΛΟΣ

Δεν ήταν πολύ καθαρό. Ήμασταν εδώ, μαζί. Αλλά δε θυμάμαι τι έγινε μετά.

[Σιωπή.]

ΟΡΦΕΑΣ

Θα μας αναγκάσει να του το πούμε. Θα μας αναγκάσει να περιγράψουμε αυτή τη στιγμή, αυτό το όνειρο. Να αφηγηθούμε τον κενό χώρο που υπάρχει ή δεν υπάρχει μεταξύ μας.

ΠΑΥΛΟΣ

[ψιθυρίζει.]

Μην ξεχάσεις να κοιτάξεις.

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 13

[Κοιτώνες. Τα φώτα ανάβουν. Μάγκι, Σοφία, Παύλος και Ορφέας.]

ΜΑΓΚΙ

κρατιέμαι από την καρδιά σου

ΠΑΥΛΟΣ

ίσως για λίγο δε νιώθω σαν να πεθαίνω

ΣΟΦΙΑ

τώρα είμαι εδώ, μέσα

ΟΡΦΕΑΣ

μια τρομερή ευφορία

ΜΑΓΚΙ

το κορμί μου συσπάται, αλλάζει, δημιουργεί αλλόκοτες καμπύλες, οι τρίχες μου βρίσκονται σε ανάταση, η εκστατική ειπνοή μου μοιάζει σαν να είναι η τελευταία, ο βίαιος ιδρώτας μου εξανεμίζεται, τα πλευρά μου φουσκώνουν και ξεφουσκώνουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα, το δέρμα μου εγκαταλείπει το σώμα μου

ΠΑΥΛΟΣ

μεταμορφώνομαι

ΣΟΦΙΑ

δε θέλω να τελειώσει, δε θέλω να τελειώσει, δε θέλω να τελειώσει

ΟΡΦΕΑΣ

νιώθω επιθυμητός, ακούς; άκουσες; νιώθω επιθυμητός! κλείνω τα μάτια μου και δε βλέπω τίποτα

ΜΑΓΚΙ

ξέρω τι είμαι, *τώρα εδώ μαζί* ξέρω τι είμαι

ΠΑΥΛΟΣ

δεν πονάω, για λίγο δεν πονάω

ΣΟΦΙΑ

μη σταματάς! μη σταματάς! μη σταματάς!

ΟΡΦΕΑΣ

τα πόδια μου τρέμουν, νιώθω την εκτυφλωτική ζέστη να ακουμπά τα κλειστά μου μάτια, είμαι πολύ κοντά!

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 14

[Γκρι δωμάτιο. Τα φώτα ανάβουν. Οι γλυσίνες βρίσκονται στην ίδια θέση, είναι υπερμεγέθεις και φτάνουν μέχρι το πάτωμα. Τα παιδιά είναι λιπόθυμα και διάσπαρτα στο πάτωμα. Ο Διευθυντής κάθεται κάτω γυμνόστηθος. Στην αγκαλιά του είναι ο Παύλος, ο οποίος θηλάζει από το στήθος του. Ο Παύλος αποκοιμάται. Ο Διευθυντής τον αφήνει στο πάτωμα αργά και προσεχτικά και σηκώνεται.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

[ψιθυρίζει.]

Τι πήγε τόσο στραβά; Τι μπορεί να πήγε τόσο στραβά μαζί τους; Δεν έπρεπε να τους εμπιστευτώ. Δεν έπρεπε. Ήταν λάθος. Μεγάλο λάθος. Κολοσσιαίο λάθος. Πώς μπόρεσα να πιστέψω ότι πρόκειται να αλλάξουν; Νόμιζα λειτουργούσε. Αυτά που έκανα νόμιζα πως λειτουργούσαν. Στη Μάγκι. Στη Μάγκι σίγουρα λειτουργούσαν. Πώς τα απαρνήθηκε έτσι όλα. Αυτή η σιχαμερή αρρώστια θωράκισε το σώμα τους από τη θεϊκή παρέμβαση. Αρρώστια, σιχαμερή αρρώστια. Μόλυνση, αηδία. Σώματα σημαδεμένα και καταδικασμένα. Ανώμαλες ερμητικές φλέβες που ρέουν μαύρο πηχτό αίμα.

[Βγαίνει από τη σκηνή και ξανά μπαίνει με ένα κλαδευτήρι. Αρχίζει να κόβει τις γλυσίνες και να τις ξεριζώνει από το ταβάνι, μέχρι να τελειώσει ο μονόλογος.]

Αποστροφή. ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΝΟ ΛΙΒΙΔΙΝΙΚΑ ΖΩΑ. Σκουπίδια, σκουπίδια, σκουπίδια, δεν τα πετάς στη γη, είναι άσπιλη, αμόλυντη. ΤΟΠΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΣΑΠΙΑ ΜΗΤΡΑ. Αποστροφή. Το στήθος μου πονάει. Πρέπει να τα περιορίζεις. ΥΨΟΣ ΠΕΡΙΤΤΗ ΣΑΡΚΑ.

[Το στήθος του αρχίζει να εκκρίνει αίμα.]

Μια τελευταία ευκαιρία, μια τελευταία ευκαιρία εξιλέωσης και εξαγνισμού της σάρκας, αυτής της επιφάνειας, αυτού του σκουπιδότοπου μόλυνσης και κινδύνου, αν χαλάσεις το περίγραμμα, άμα φτιάξεις καινούργιο, άμα γράψεις πάνω της νέα στοιχεία, άμα την οριοθετήσεις εκ νέου, άμα εντοπίσεις το λανθάνον σημείο στην ιστορία της, δεν μπορώ να τους σκοτώσω, πρέπει μόνοι τους να αποδείξουν αν είναι άξιοι συγχώρεσης, αν αξίζουν να ζήσουν, ίσως αναγεννηθούν μετά, ίσως αναγεννηθούν από τα ίδια τους τα υπολείμματα.

[Σταματάει να κλαδεύει και αφήνει το κλαδευτήρι στο πάτωμα. Περιπατάει αργά, αδέξια και παραπαίοντας ανάμεσα στα παιδιά.]

ΟΡΦΕΑΣ

Δε θα μας καταλάβεις ποτέ. Ποτέ δε θα μπορέσεις να καταλάβεις τη ζωτική σημασία της αγάπης.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αγάπη;

[*Με τα χέρια του σπάει τους καρπούς του Ορφέα. Ο Ορφέας ουρλιάζει.*]

Τι αγάπη;

[*Σπάει τους αγκώνες του Ορφέα. Ο Ορφέας ουρλιάζει.*]

Όταν στον αιουμπούσε ο μπαμπάς σου το έκανε από αγάπη;

[*Σπάει τους ώμους του Ορφέα. Ο Ορφέας ουρλιάζει.*]

Νομίζεις δεν κατάλαβα ότι γούσταρες;

[*Σπάει του αστραγάλους του Ορφέα. Ο Ορφέας ουρλιάζει.*]

Τι ξέρεις από αγάπη;

[*Σπάει τα γόνατα του Ορφέα. Ο Ορφέας ουρλιάζει.*]

ΣΟΦΙΑ

Στο είχα πει! Πουλάς το ψέμα για δυσεύρετη αλήθεια, μια οικουμενική αλήθεια. Στο είχα πει, δεν μπορεί να πετύχει.

[*Ο Διευθυντής σπάει τους καρπούς της Σοφίας.*]

Το μυαλό σου θολώνει από ανούσιες λέξεις.

[*Ο Διευθυντής σπάει τους αγκώνες της Σοφίας.*]

Τυφλώνεσαι.

[*Ο Διευθυντής σπάει τους ώμους της Σοφίας.*]

Τυφλώνεις κι εμάς.

[*Ο Διευθυντής σπάει τους αστραγάλους της Σοφίας.*]

Κάθε σου προσπάθεια θα τσακίζεται στη ματαιότητα.

[*Ο Διευθυντής σπάει τα γόνατα της Σοφίας. Η Σοφία ουρλιάζει.*]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Επιτέλους.

ΜΑΓΚΙ

Εμείς δεν είχαμε επιλογή. Εσύ έχεις.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δεν μπορείτε να φύγετε. Όχι έτσι. Μόνο αν τα κόκαλά σας θρέψουν, αν δέσουν, αν γίνουν πάλι βρεφικά.

ΜΑΓΚΙ

Πολλαπλασιάζοντας τη βία θα σταματήσεις να βγάζεις νόημα, κι εμείς δε θα πονάμε πια.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μόνο αν το σώμα σας επιβιώσει την πιο οδυνηρή δοκιμασία.

ΜΑΓΚΙ

Θα καταλήξεις ένας συμπαγής, κακοτράχαλος, ακατάληπτος όγκος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

[σκοντάφτει και πέφτει.]

Μόνο ως θεραπευμένοι, θα βγείτε από 'δω μέσα.

ΜΑΓΚΙ

Αποδομείσαι...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δεν μπορώ να σας βοηθήσω άλλο.

ΜΑΓΚΙ

Ποτέ δεν μπορούσες.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

[σηκώνεται.]

Εσύ το είδες, το ένιωσες...

ΜΑΓΚΙ

Ελπίζω τουλάχιστον να βρήκες αυτό έφαχνες μέσα μου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κρίμα...

[Σπάει τους καρπούς της Μάγκι. Η Μάγκι ουρλιάζει.]

Το νιώθω κι εγώ.

[Σπάει τους αγκώνες της Μάγκι. Η Μάγκι ουρλιάζει.]

Άδικος πόνος.

[Σπάει τους ώμους της Μάγκι. Η Μάγκι ουρλιάζει.]

Οριακά μητρικός.

[Σπάει τους αστράγαλους της Μάγκι. Η Μάγκι ουρλιάζει.]

[Τη φιλάει στο μέτωπο.]

[Σπάει τα γόνατα της Μάγκι. Η Μάγκι ουρλιάζει.]

[Πλησιάζει τον Παύλο.]

Προσπαθήστε έστω και τώρα! Πείτε την αλήθεια! Δεν έχετε πει ούτε μια φορά την αλήθεια!

ΠΑΥΛΟΣ

Μπροστά σου είναι, εδώ!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Εσύ έτσι καυλώνεις;

[Σπάει τους καρπούς του Παύλου.]

ΠΑΥΛΟΣ

Δε θα καταφέρεις ποτέ να τη βρεις.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πόνεσε το μουνάκι σου όταν σε γαμούσε;

[Σπάει τους αγκώνες του Παύλου.]

ΠΑΥΛΟΣ

Όσο βαθιά κι αν χώσεις το χέρι σου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Στο ξέσκισε;

[Σπάει τους ώμους του Παύλου.]

ΠΑΥΛΟΣ

Όσα όργανα κι αν αφαιρέσεις.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πες το, πες το, πες το.

[Σπάει τους αστραγάλους του Παύλου.]

ΠΑΥΛΟΣ

Θα σπάσεις χωρίς να έχεις αντικρίσει κάτι αληθινό.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

[Σπάει τα γόνατα του Παύλου. Ο Παύλος ουρλιάζει. Φτύνει στο στόμα του.]

Σας παρακαλώ, προσπαθήστε. Πείτε την αλήθεια. Σας παρακαλώ, για μια φορά. Δεν έχετε πει ποτέ την αλήθεια. Ίσως κάτι επιζήσει. Μια αθωότητα. Δεν έχετε πει ούτε μια φορά την αλήθεια. Για μια τελευταία φορά. Σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ. Για μια φορά, για μια αθωότητα. Σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ.

[Βγαίνει τρεκλίζοντας. Σιωπή.]

[Αρχίζει να ψιχαλίζει.]

ΜΑΓΚΙ

Ένα φιλί στο μέτωπο.

ΟΡΦΕΑΣ

Η πρώτη σταγόνα μιας δυσοίωνα βροχής.

[Βρέχει κανονικά.]

ΣΟΦΙΑ

Οι θωπίες της μένουν ανεξίτηλες στο σώμα.

ΠΑΥΛΟΣ

Μαύρα αραβουργήματα, σαν νεκρές φλέβες.

[Βρέχει καταρακτωδώς.]

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΣΚΗΝΗ 15

[Γκρι δωμάτιο. Τα φώτα ανάβουν εκτυφλωτικά. Τα παιδιά κείτονται στο πάτωμα.]

ΠΑΥΛΟΣ

Πρωινός ουρανός.

ΣΟΦΙΑ

Δε θα αντέξουμε; Δε θα επιζήσουμε; Θα πεθάνουμε, έτσι δεν είναι; Θα πεθάνουμε μετά απ' αυτό.

ΜΑΓΚΙ

Ηρέμησε.

ΣΟΦΙΑ

Θέλω να φύγω.

ΜΑΓΚΙ

Εγώ δε θέλω να φύγεις.

ΟΡΦΕΑΣ

Τι μπορούμε να κάνουμε;

ΠΑΥΛΟΣ

Κι εγώ ήθελα να παντρευτώ τη μαμά μου όταν ήμουν παιδάκι.

ΣΟΦΙΑ

Κάτι θα υπάρχει.

ΜΑΓΚΙ

Δεν υπάρχει.

ΣΟΦΙΑ

Γιατί όχι;

ΟΡΦΕΑΣ

Μπορεί και να επιβιώσουμε.

ΠΑΥΛΟΣ

Κι εγώ ήθελα να παντρευτώ τη μαμά μου όταν ήμουν παιδάκι.

ΟΡΦΕΑΣ

Πάυλο;...

ΠΑΥΛΟΣ

Ταυτίστηκα μαζί της. Μεγαλώνοντας, την κράτησε το σώμα μου ως νεκρό κομμάτι του.

ΟΡΦΕΑΣ

Τι λες;

ΠΑΥΛΟΣ

Δε με αγαπούσε όσο την αγαπούσα, μπορεί και να με σιχαινόταν, αλλά δε θα το παραδεχόμουν. Την παρατηρούσα, τη μιμούμουν, της έγραφα ποιήματα. Το ήθελα όλο. Ήθελα το σώμα, τη στάση, το λόγο, το πρόσωπο, τα ρούχα, τα ήθελα όλα. Το κομμάτι της που ήταν μέσα μου απαιτούσε να ενσαρκωθεί.

ΟΡΦΕΑΣ

Δεν καταλαβαίνω.

ΠΑΥΛΟΣ

Αυτή τη στιγμή όμως, δε θέλω να υποκριθώ τίποτα. Θέλω να μείνω μια παραφωνία. Θέλω εσένα. Θέλω εμένα κι εσένα χωρίς το περιγράμμα. Θέλω να φτάσω στην ουτοπία που μου χάρισες και να γίνω άυλος, ρευστός, ασχημάτιστος. Αυτή τη στιγμή, βλέπω μόνο δυνατότητες.

[Το σώμα του Παύλου μαραίνεται και διαμελίζεται.]

ΟΡΦΕΑΣ

Πάυλο...

[Παύση.]

Πονάς;

[Σιωπή.]

ΣΟΦΙΑ

Θέλω να φύγω.

ΜΑΓΚΙ

Έχουμε ήδη φύγει.

ΣΟΦΙΑ

Θέλω να φύγω. Δε θέλω να πεθάνω. Ορφέα, είχες δίκιο, δε θα πετύχει.

ΟΡΦΕΑΣ

Μπορεί ακόμα να πετύχει.

ΣΟΦΙΑ

Εγώ φταίω.

ΜΑΓΚΙ

Σταμάτα.

ΣΟΦΙΑ

Εγώ φταίω. Εγώ. Το ξέρεις. Το ξέρω ότι το πιστεύεις. Απλά πες το και άσε με να φύγω μετά. Κάθε φορά τα ίδια. Παρασύρομαι και έχω την αυτοπεποίθηση ότι τα κάνω όλα σωστά. Δεν έπρεπε να έρθω. Νομίζω ότι έχω τη δύναμη, αλλά δεν την έχω. Δεν μπορώ να σε βοηθήσω. Οι γονείς σου το είχαν προβλέψει.

ΜΑΓΚΙ

Χαίρομαι που είσαι εδώ.

ΣΟΦΙΑ

Χαίρεσαι που πεθαίνω;

ΠΛΑΥΙΟΣ

Δεν πεθαίνεις.

ΜΑΓΚΙ

Χαίρομαι που είσαι εδώ.

ΣΟΦΙΑ

Γιατί δε με κατηγορείς;

ΜΑΓΚΙ

Γιατί δεν υπάρχει λόγος.

ΣΟΦΙΑ

Γιατί δε με κατηγορείς πια;

ΜΑΓΚΙ

Δεν υπάρχει λόγος.

ΣΟΦΙΑ

Όταν τους είπα για τη σχέση μας, *ήξερα* τι μπορεί να γινόταν. Τους το είπα, ενώ *ήξερα* ότι μπορεί να σ' έφεραν εδώ. Μου το είχες πει. Θυμάσαι;

ΜΑΓΚΙ

Θυμάμαι, ναι.

ΣΟΦΙΑ

Ήταν μια επιλογή σε περίπτωση που έβγαινες η ανώμαλη της οικογένειας. Μου το είπες, θυμάσαι;

ΜΑΓΚΙ

Το θυμάμαι, ναι!

[Παύση.]

ΣΟΦΙΑ

Και τώρα;

ΜΑΓΚΙ

Μη φοβάσαι την αλλαγή.

ΠΛΑΥΙΟΣ

Μπορεί να πετύχει.

ΣΟΦΙΑ

Δε θέλω να πεθάνουμε.

ΜΑΓΚΙ

Σε συγχωρώ, δεν έχεις δύναμη να με βοηθήσεις, χαίρομαι που είσαι εδώ, δεν έχεις δύναμη να βοηθήσεις κανέναν, ποτέ δεν είχες. Σε συγχωρώ, σε κρατάω στο μυαλό μου διαλυμένη και ελεύθερη όσο διαλύομαι κι εγώ, σκέφτομαι ότι αυτό είναι τελικά. Σ' αγαπώ, αυτό είναι όλο.

[*Τα σώματα της Μάγκι και της Σοφίας μαραίνονται και διαμελίζονται.*]

[Σιωπή.]

ΜΑΓΚΙ

Αφηγήσου την.

ΟΡΦΕΑΣ

Φοβάμαι. Η αλλαγή δεν είναι αυτή που περίμενα.

ΜΑΓΚΙ

Διηγήσου την.

ΣΟΦΙΑ

Κάτι θα μείνει. Πάντα κάτι μένει.

ΟΡΦΕΑΣ

Τι πρέπει να κάνω; Πώς αλλάζει η ροή;

ΣΟΦΙΑ

Το μυαλό.

ΟΡΦΕΑΣ

Πάλι αυτή η ανυπόφορη δυστοπία, ήλπιζα ότι θα είχε εξαφανιστεί.

ΜΑΓΚΙ

Περίγραφέ την.

ΟΡΦΕΑΣ

Ήταν μια ιερή στιγμή. Μια καθημερινή τελετουργία. Όπως όταν βάζεις ένα παιδί για ύπνο. Μετά δεν μπορεί να κοιμηθεί μόνο του. Ζητάει πίσω αυτή την απόλαυση...

ΣΟΦΙΑ

Κοίτα την προσεχτικά.

ΟΡΦΕΑΣ

Το μυαλό μου δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτή τη νοσηρή ελευθερία. Δεν μπορώ να κλείσω τα μάτια μου!

ΜΑΓΚΙ

Άσ' την να σε πλημμυρίσει.

ΟΡΦΕΑΣ

[τραυλίζει.]

Η ντροπή-η ντροπή που προσπαθώ να αποφύγω έρχεται-περπατάει σε μένα-περπατάει προς το μέρος μου-προσπαθώ να αφανίσω αυτή την εικόνα-η ντροπή-η εικόνα-ξανά-εκεί-επιστρέφει-έρχεται πάλι-το στρώμα βουλιάζει-ξανά-το ίδιο-τον φαντασιώνομαι στην ίδια ιερή στιγμή-στην ίδια βίαιη απόλαυση-δεν

ξέρω-δεν ξέρω γιατί τον ζητάω-δεν το κάνω επιτηδες-δε θέλω να τον βλέπω
πια.

[Σιωπή.]

ΠΛΑΥΛΙΟΣ

*Το μέρος, πλέον, είναι σίγουρα λάθος. Όσες φορές και να ξημερώσει, αυτό το μέρος θα
είναι πάντα λάθος.*

ΟΡΦΕΑΣ

Πώς να επιβιώσω με τόση ελευθερία;

ΠΛΑΥΛΙΟΣ

Υπάρχουν όμως κι άλλες δυνατότητες.

ΟΡΦΕΑΣ

Φοβάμαι.

ΠΛΑΥΛΙΟΣ

Θα περπατάμε μέχρι να τις συναντήσουμε.

ΟΡΦΕΑΣ

Παύλο, κλείνω τα μάτια μου και θέλω να σε δω!

ΠΛΑΥΛΙΟΣ

Μέτρα βήματα μαζί μου.

ΟΡΦΕΑΣ

Παύλο;

ΠΛΑΥΛΙΟΣ

Βρες με.

ΟΡΦΕΑΣ

Παύλο;

ΠΛΑΥΛΙΟΣ

Είμαι εδώ, μέσα.

ΟΡΦΕΑΣ

Παύλο σε βλέπω-σε βλέπω! Λέω αλήθεια!

[Το σώμα του Ορφέα μαραίνεται και διαμελίζεται.]

[Τα φώτα σβήνουν.]

ΤΕΛΟΣ